

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΑ**ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ:ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ****Αριθμός Απόφασης****1639 /2025****ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΑ**

Αποτελούμενο από τη Δικαστή Παπαδάκη Αμαλία, Πρωτοδίκη η οποία ορίστηκε από τον Πρόεδρο Τριμελούς Διεύθυνσης του Πρωτοδικείου και τη Γραμματέα Γρηγοριάδου Μαρίνα.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 21-3-2025 για να δικάσει την υπόθεση:

ΤΗΣ ΑΝΑΚΟΠΤΟΥΣΑΣ: [redacted],

χήρας [redacted], κατοίκου [redacted], οδός [redacted] αριθμ. [redacted] με ΑΦΜ [redacted], η οποία παραστάθηκε στο ακροατήριο δια της πληρεξούσιας δικηγόρου της Καλιρρόης Παγάνη, με ΑΜ 032388 ΔΣ Αθηνών.

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΣ Η ΑΝΑΚΟΠΗ: Ανώνυμης Τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία < Do Value Greece Ανώνυμη Εταιρεία Διαχείρισης απαιτήσεων από δάνεια και πιστώσεις > πρώην με την επωνυμία EUROBANK FPS ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ >, που εδρεύει στο Μοσχάτο Αττικής, οδός Κύπρου αρ.27, ως διαχειρίστρια απαιτήσεων της αλλοδαπής εταιρείας με την επωνυμία <FRONTIER II ISSUER DESIGNATED ACTIVITY COMPANY>, που εδρεύει στην Ιρλανδία, Δουβλίνο, όπως νομίμως εκπροσωπείται. Η ανωτέρω εταιρεία ειδικού σκοπού,

κατέστη ειδικός διάδοχος της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία <ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΕ> , η οποία εκπροσωπήθηκε διά της πληρεξουσίας δικηγόρου της [REDACTED] με ΑΜ [REDACTED] ΔΣ Αθηνών.

Της υπ.αριθμ. [REDACTED]/22-10-2024 έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας της δικαστικής επιμελήτριας του Εφετείου Αθηνών με έδρα το πρωτοδικείο Αθηνών , [REDACTED] καθώς και του από 24-10-2024 δημοσιευθέντος στην ιστοσελίδα δημοσιεύσεων πλειστηριασμών του e-εφκα αποσπάσματος της ως άνω κατασχετήριας έκθεσης της ίδιας επιμελήτριας και κάθε άλλη πράξη εκτέλεσης.

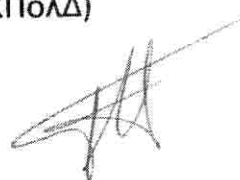
Η ανακόπτουσα ζητεί να γίνει δεκτή η με αριθμό κατάθεσης ΓΑΚ/ΕΑΚ/10 [REDACTED]/2025 ανακοπή της, που προσδιορίσθηκε να συζητηθεί στην αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο, ενεγράφη δε στο πινάκιο.

Οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και τις προτάσεις τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Με την υπό κρίση ανακοπή, η ανακόπτουσα ζητεί να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη πράξη εκτέλεσης και να καταδικαστεί η καθ'ης στα δικαστικά της έξοδα. Πρόκειται για εκδικαζόμενη κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών (άρθρα 614 επ. ΚΠολΔ)

ανακοπή των διατάξεων του άρθρου 933 ΚΠολΔ (κατ' άρθρον 937 παρ. 3 ΚΠολΔ), που εφαρμόζονται εν προκειμένω, όπως ισχύουν μετά την τροποποίησή τους με τις διατάξεις του Ν. 4335/2015 (άρθρο 9 παρ. 2 και 3 του άρθρου πρώτου Ν. 4335/2015), δεδομένου ότι η εκτελεστική διαδικασία άρχισε μετά την 01.01.2016. Περαιτέρω, η κρινόμενη ανακοπή ασκήθηκε παραδεκτά στο παρόν καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιο Δικαστήριο (άρθρο 933 ΚΠολΔ) και εμπρόθεσμα, ήτοι εντός 45 ημερών από την επομένη της επίδοσης της κατασχετήριας έκθεσης στην ανακόπτουσα (934 παρ.1 ΚΠολΔ). Πρέπει, ως εκ τούτου, κατά τα λοιπά, να ερευνηθεί ως προς το παραδεκτό και βάσιμο των λόγων αυτής, την απόρριψη των οποίων ζητεί η καθ' ης η ανακοπή.

Οι Τράπεζες, ως χρηματοδοτικοί οργανισμοί που ασκούν αποφασιστική επίδραση στην ανάπτυξη και στη λειτουργία των χρηματοδοτούμενων από αυτές επιχειρήσεων, έχουν αυξημένη ευθύνη κατά την άσκηση του χρηματοδοτικού τους έργου και οφείλουν να μεριμνούν για τα συμφέροντα των επιχειρήσεων που χρηματοδοτούν, αφού από τη φύση της η πιστωτική σχέση, ως διαρκής έννομη σχέση ιδιαίτερης εμπιστοσύνης μεταξύ των συμβαλλομένων, επιβάλλει την υποχρέωση πίστης και προστασίας, από την πλευρά των τραπεζών, των συμφερόντων των πελατών τους, ώστε να αποφεύγονται υπέρμετρα επαχθείς για αυτούς συνέπειες. Συνεπώς, και για το λόγο αυτό, η άσκηση των δικαιωμάτων τους θα πρέπει να κυριαρχείται από τις αρχές τής καλόπιστης και σύμφωνης με τα χρηστά συναλλακτικά ήθη εκπλήρωσης των οφειλόμενων παροχών (ΑΚ 178, 200, 288) και να αποφεύγεται αντίστοιχα κάθε

κατάχρηση στη συμπεριφορά τους. Έτσι, σε περίπτωση δυσχέρειας του πιστούχου της Τράπεζας να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις του από την πιστωτική σύμβαση λόγω πρόσκαιρης οικονομικής αδυναμίας του, που όμως υπερβαίνει τα όρια της αντοχής του, η καλόπιστη από την πλευρά της Τράπεζας συμπεριφορά επιβάλλει σε αυτή την υποχρέωση να ανεχθεί μια εύλογη καθυστέρηση στην εκπλήρωση της παροχής του οφειλέτη, ιδίως όταν η επιδίωξη της άμεσης εκπλήρωσης της παροχής του πρόκειται να οδηγήσει σε πλήρη οικονομική καταστροφή του, χωρίς ουσιαστικό κέρδος για την ίδια. Κατά την έννοια αυτή, η Τράπεζα θα πρέπει, σε περίπτωση πρόσκαιρης οικονομικής αδυναμίας του πελάτη της, να αποφύγει την εσπευσμένη καταγγελία της μεταξύ τους πιστωτικής σύμβασης και το κλείσιμο του λογαριασμού τους, προπάντων όταν οι απαιτήσεις της είναι ασφαλισμένες με εμπράγματα ή προσωπικές ασφάλειες, ο δε πελάτης της βρίσκεται σε άμεση οικονομική εξάρτηση από αυτή και δεν οφείλει σε τρίτους, αφού τότε οι παραπάνω ενέργειές της προσλαμβάνουν καταχρηστικό χαρακτήρα (ΑΠ 1352/2011 ΝΟΜΟΣ, ΕφΘεσ 214/2020 ΝΟΜΟΣ, ΕφΠειρ 711/2011 ΕΕμπΔ 2012.417, ΕφΘεσ 1132/2011 ΕπισκΕμπΔ 2011.1050, ΕφΘεσ 1027/2010 Αρμ 2012.577). Περαιτέρω, κατ' εφαρμογή του άρθρου 1 παρ. 2 Ν. 4224/2013, θεσπίστηκε, για τη διαχείριση των μη εξυπηρετούμενων δανείων ιδιωτών και επιχειρήσεων, από την Τράπεζα της Ελλάδος, με την απόφαση της Επιτροπής Πιστωτικών και Ασφαλιστικών Θεμάτων (ΦΕΚ Β' 2289/27.8.2014 «ΕΠΑΘ 116/25.8.2014» ή «Κώδικας») ο Κώδικας Δεοντολογίας, ο οποίος τέθηκε σε ισχύ την 31.12.2014, τροποποιήθηκε με τις αποφάσεις της Επιτροπής Πιστωτικών και Ασφαλιστικών Θεμάτων με αριθμούς 129/2/16.02.2015 (ΦΕΚ Β'

486/31.03.2015) και 148/10/05.10.2015 (ΦΕΚ Β` 2219/15.10.2015) και αναθεωρήθηκε με τη με αριθμό 195/1/29.07.2016 (ΦΕΚ Β` 2376/02.08.2016) απόφαση της Τράπεζας της Ελλάδος. Βασική υποχρέωση που συνεπάγεται η εφαρμογή του Κώδικα αποτελεί η τήρηση των διαδικασιών του, πριν την τυχόν καταγγελία της οικείας πιστωτικής σύμβασης. Ο Κώδικας πρέπει να τηρείται από κάθε πιστωτικό και χρηματοδοτικό ίδρυμα που έχει λάβει άδεια λειτουργίας από την ΤτΕ και εφαρμόζεται σε κάθε μορφής οφειλή με καθυστέρηση άνω των 30 ημερολογιακών ημερών έναντι κάθε ιδρύματος που εφαρμόζει τον Κώδικα. Κάθε ίδρυμα, σύμφωνα με τον Κώδικα, υποχρεούται, μεταξύ άλλων, να θεσπίσει λεπτομερώς καταγεγραμμένη Διαδικασία Επίλυσης Καθυστερήσεων (ΔΕΚ), στην οποία μπορούν να συμμετάσχουν φυσικά ή νομικά πρόσωπα, πρωτοφειλέτες, συνοφειλέτες και εγγυητές, εφόσον διατηρούν τον χαρακτηρισμό του «συνεργάσιμου δανειολήπτη», όπως ορίστηκε με απόφαση του Κυβερνητικού Συμβουλίου Διαχείρισης ιδιωτικού Χρέους του Ν. 4224/2013. Ειδικότερα, ένας δανειολήπτης είναι συνεργάσιμος έναντι των δανειστών του όταν: (i) παρέχει πλήρη και επικαιροποιημένα στοιχεία επικοινωνίας στους δανειστές, (ii) είναι διαθέσιμος σε επικοινωνία με τον δανειστή και ανταποκρίνεται με ειλικρίνεια και σαφήνεια σε κλήσεις και επιστολές των ανωτέρω εντός 15 εργασίμων ημερών, (iii) προβαίνει σε πλήρη και ειλικρινή γνωστοποίηση πληροφοριών προς το ίδρυμα αναφορικά με την τρέχουσα οικονομική του κατάσταση εντός 15 εργασίμων ημερών από την ημέρα μεταβολής της ή από την ημέρα που θα του ζητηθούν ανάλογες πληροφορίες, από τους ανωτέρω, (iv) προβαίνει σε πλήρη

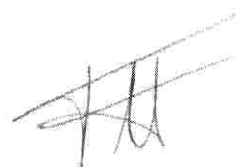

και ειλικρινή γνωστοποίηση πληροφοριών οι οποίες θα έχουν σημαντικές επιπτώσεις στην μελλοντική οικονομική του κατάσταση εντός 15 εργασίμων ημερών από την ημέρα που θα περιέλθουν σε γνώση του και (ν) συναινεί σε διερεύνηση εναλλακτικής πρότασης αναδιάρθρωσης σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στον κώδικα. Η ΔΕΚ του Κώδικα αποτελείται από πέντε στάδια. Κατά το πρώτο στάδιο το ίδρυμα, μεταξύ άλλων, επικοινωνεί με τον πρωτοφειλέτη και, αν υπάρχει, τον εγγυητή, αποστέλλοντάς τους γραπτή ειδοποίηση εντός των επόμενων 15 ημερολογιακών ημερών, με την οποία, μεταξύ άλλων, αυτοί ενημερώνονται για τα στοιχεία της ληξιπρόθεσμης οφειλής και την ένταξή τους στη ΔΕΚ, λαμβάνουν το «Ενημερωτικό Φυλλάδιο προς τους Δανειολήπτες με οικονομικές δυσχέρειες» και, αν είναι φυσικά πρόσωπα, την «Τυποποιημένη Κατάσταση Οικονομικής Πληροφόρησης» (ΤΥ.Κ.Ο.Π.) ή, αν είναι νομικά πρόσωπα, το τυποποιημένο έντυπο του ιδρύματος για την υποβολή πληροφόρησης από νομικά πρόσωπα και καλούνται να συμπληρώσουν με ακρίβεια και πληρότητα το αντίστοιχο έντυπο και να το προσκομίσουν στο ίδρυμα εντός 15 εργασίμων ημερών, προκειμένου στη συνέχεια να έχουν τη δυνατότητα να ενταχθούν στο Στάδιο 2 της ΔΕΚ. Αν ο δανειολήπτης δεν ανταποκριθεί εμπρόθεσμα στην ανωτέρω ειδοποίηση, τότε χαρακτηρίζεται ως «μη συνεργάσιμος» και το ίδρυμα δύναται να καταγγείλει τη σύμβαση και να ασκήσει τα νόμιμα δικαιώματά του χωρίς περαιτέρω προειδοποίηση. Κατά το δεύτερο στάδιο γίνεται συγκέντρωση οικονομικών και λοιπών πληροφοριών τού δανειολήπτη. Κατά το τρίτο στάδιο γίνεται αξιολόγηση των υποβληθέντων οικονομικών στοιχείων. Ειδικότερα, για κάθε κατηγορίας δανειολήπτη και εγγυητή,

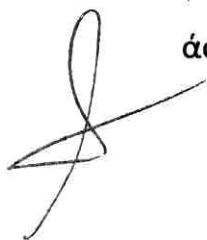
αξιολογούνται στοιχεία όπως, ενδεικτικά, η οικονομική του κατάσταση, το συνολικό ύψος και η φύση των χρεών του, η τρέχουσα ικανότητά του για αποπληρωμή των οφειλών του, το ιστορικό της οικονομικής του συμπεριφοράς και η προβλεπόμενη ικανότητα αποπληρωμής των οφειλών. Το ίδρυμα, καθ' όλη τη διάρκεια του σταδίου της αξιολόγησης, οφείλει να καταβάλει κάθε εύλογη προσπάθεια, για να συνεργαστεί με το δανειολήπτη, προκειμένου να προσδιορίσει με ακρίβεια την ικανότητά του για αποπληρωμή του χρέους, με στόχο να καταλήξουν σε μια κατάλληλη λύση. Επιπροσθέτως, το ίδρυμα οφείλει να προβεί σε αξιολόγηση της αξίας τυχόν εμπράγματης εξασφάλισης (ή άλλου περιουσιακού στοιχείου που θα μπορούσε με τη συναίνεση του δανειολήπτη να αποτελέσει πρόσθετη εξασφάλιση). Κατά το τέταρτο στάδιο γίνεται πρόταση κατάλληλων λύσεων στον δανειολήπτη (λύση ρύθμισης, λύση οριστικής διευθέτησης). Από το ίδρυμα θα πρέπει να επιλέγεται η καταλληλότερη, κατά περίπτωση, λύση. Για τους σκοπούς του Κώδικα ως «κατάλληλη λύση» θεωρείται εκείνη που διασφαλίζει τη συμμόρφωση του ιδρύματος προς τις εποπτικές του υποχρεώσεις. Ειδικότερα, για την αξιολόγηση της καταλληλότητας κάθε λύσης, λαμβάνονται υπόψη, σε κάθε περίπτωση, η ανάγκη συμμόρφωσης του ιδρύματος προς ισχύουσες εποπτικές απαιτήσεις, καθώς και οι ειδικότερες για τη διαχείριση των καθυστερήσεων κατευθυντήριες γραμμές τις οποίες η ΤτΕ έχει θέσει με την ΠΕΕ 42/30.05.2014 στα εποπτευόμενα από αυτή ιδρύματα για το σχεδιασμό και αξιολόγηση βιώσιμων τύπων ρύθμισης. Το πέμπτο στάδιο περιλαμβάνει τη διαδικασία εξέτασης των ενστάσεων. Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι

ο Κώδικας επιβάλλει στα ιδρύματα που δεσμεύονται από αυτόν την τήρηση, μεταξύ άλλων, των πέντε σταδίων της ΔΕΚ του Κώδικα πριν το ίδρυμα προβεί σε καταγγελία της οικείας σύμβασης και εκκινήσει νομικές ενέργειες αναγκαστικής είσπραξης της καθυστερούμενης απαίτησης. Τίθεται ζήτημα κατά πόσο η μη τήρηση της ΔΕΚ από υπόχρεο στην τήρηση του Κώδικα ίδρυμα καθιστά, άνευ ετέρου, την καταγγελία της οικείας πιστωτικής σύμβασης άκυρη ως αντίθετη, κατά την ΑΚ 174, σε απαγορευτική διάταξη νόμου. Καταρχάς, από καμία ρύθμιση του Κώδικα δεν προκύπτει ότι στον προστατευτικό του σκοπό εμπίπτει και ο έλεγχος του κύρους των επιχειρουμένων (συμβατικά προβλεπόμενων) καταγγελιών, των οποίων άλλωστε το περιεχόμενο δεν αποδοκιμάζεται από τον νόμο. Αντίθετα, σκοπός του Κώδικα είναι η επιλογή της καταλληλότερης κατά περίπτωση λύσης για τον διαρκώς αυξανόμενο αριθμό πιστώσεων σε καθυστέρηση, αφού ληφθεί από τα ιδρύματα υπόψη η υποχρέωσή τους για συμμόρφωση προς τις ισχύουσες εποπτικές απαιτήσεις και τις κατευθυντήριες γραμμές της Τράπεζας της Ελλάδος. Η τελευταία, άλλωστε, ορίζεται, σύμφωνα με τον Κώδικα ως η αρμόδια αρχή για την παρακολούθηση και τον έλεγχο του τρόπου εφαρμογής του, για την πλήρη και αποτελεσματική ρύθμιση των οικείων συστημάτων από τα υπόχρεα ιδρύματα, καθώς και η μόνη δυνάμενη να απαιτεί τα απαραίτητα κατά την κρίση της διορθωτικά μέτρα και να επιβάλλει τις κατά νόμο κυρώσεις στο μη συμμορφούμενο ίδρυμα, σε περίπτωση συστηματικής μη εφαρμογής του Κώδικα και αδυναμιών των συστημάτων, δεν δύναται όμως να παρεμβαίνει ή να επιλαμβάνεται εξατομικευμένων διαφορών μεταξύ ιδρύματος και δανειολήπτη. Συνεπώς, και από το γράμμα του Κώδικα καθίσταται σαφές ότι η μη

τήρηση της ΔΕΚ από υπόχρεο ίδρυμα συνιστά αθέτηση εποπτικής υποχρέωσης, παρέχουσα στην ΤτΕ ως ελέγχουσα αρχή τη δυνατότητα να απαιτεί από το μη συμμορφούμενο ίδρυμα τη λήψη των απαραίτητων μέτρων και να του επιβάλλει κυρώσεις, χωρίς να προκύπτει ότι ο Ν. 4224/2013 ή ο Κώδικας αποβλέπει και στην επαγωγή ακυρότητας στις περιπτώσεις όπου η καταγγελία έλαβε χώρα χωρίς την τήρηση της ΔΕΚ. Τέλος, και στο πλαίσιο εφαρμογής της Πράξης του Διοικητή της ΤτΕ (ΠΔ/ΤΕ) 2501/31.10.2002 και της κανονιστικής απόφασης 178/19.7.2004 της Επιτροπής Τραπεζικών και Πιστωτικών Θεμάτων (ΕΤΠΘ) της ΤτΕ, οι οποίες επιβάλλουν στα δεσμευόμενα από αυτές ιδρύματα συγκεκριμένες υποχρεώσεις ενημέρωσης των συναλλασσομένων με αυτά, γίνεται δεκτό ότι η αθέτηση των υποχρεώσεων αυτών συνεπάγεται μόνο εποπτικής φύσης συνέπειες, χωρίς να έχει τεθεί ζήτημα ακυρότητας συμβατικών όρων αποκλειστικά λόγω της αντίθεσης του περιεχομένου τους προς τις ανωτέρω κανονιστικές πράξεις. Ενόψει των ανωτέρω, από τον σκοπό και το κείμενο του Κώδικα συνάγεται ότι τυχόν παράβασή των κανόνων που συγκροτούν τη ΔΕΚ συνεπάγεται μόνον εποπτικής φύσης κυρώσεις και, συνεπώς, η μη τήρηση της ΔΕΚ από τα υπόχρεα ιδρύματα, δεν επιφέρει κατά την ΑΚ 174 αυτοδίκαιη ακυρότητα της πραγματοποιηθείσας καταγγελίας. Ωστόσο, όπως προκύπτει από τους στόχους του Κώδικα, αλλά και την προηγηθείσα παράθεση των 5 Σταδίων της ΔΕΚ, ο Κώδικας εξειδικεύει τις σχετικές με την καταγγελία υποχρεώσεις που απορρέουν από την αντικειμενική (συναλλακτική) καλή πίστη κατά το στάδιο που προηγείται της άσκησης του δικαιώματος καταγγελίας (ΑΚ 281), όπως το

περιεχόμενο της συναλλακτικής καλής πίστης διαμορφώθηκε ειδικότερα στον χώρο των πιστωτικών συναλλαγών υπό τη σοβούσα οικονομική κρίση που οδήγησε στην αλματώδη αύξηση του αριθμού των καθυστερούμενων οφειλών. Επομένως, σε περίπτωση καθυστέρησης δανειολήπτη να καταβάλει συγκεκριμένο ποσό σε χρηματοδοτικό ή πιστωτικό ίδρυμα κατά παράβαση των μεταξύ τους συμφωνηθέντων, η άσκηση του δικαιώματος καταγγελίας, χωρίς την προηγούμενη, εν όλω ή εν μέρει, τήρηση της ΔΕΚ του Κώδικα από το ίδρυμα, θα μπορούσε να ελεγχθεί ως προς το ενδεχόμενο καταχρηστικότητας κατά την ΑΚ 281 (πρβλ. και ΠολΠρΛαρ 38/2017 ΝΟΜΟΣ), λαμβανομένων όμως υπόψη και των γενικότερων περιστάσεων της κρινόμενης εκάστοτε περίπτωσης, όπως η γενικότερη οικονομική κατάσταση του οφειλέτη, το συνολικό ύψος και η φύση των χρεών του, η τρέχουσα ικανότητά του για αποπληρωμή των οφειλών του, το ιστορικό της οικονομικής του συμπεριφοράς και η προβλεπόμενη ικανότητα αποπληρωμής των οφειλών (ΕφΠατρ 142/2020, ΕφΑιγ 2/2022, δημοσιευθείσες σε ΝΟΜΟΣ). Στην προκείμενη περίπτωση, με το δεύτερο λόγο της ανακοπής της, η ανακόπτουσα ισχυρίζεται ότι η καθ' ης η ανακοπή καταχρηστικά επισπεύδει αναγκαστική εκτέλεση σε βάρος της, με την ανακοπτόμενη έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης της ακίνητης περιουσίας της, η οποία συνιστά τη μόνη και κύρια κατοικία της, ενώ η ίδια, με αλληπάλληλα αιτήματα προς την καθ' ης, στην οποία έχει γνωστοποιήσει τη δεινή οικονομική της κατάσταση και την άκρως βεβαρημένη κατάσταση της υγείας της, έχει ζητήσει την έγκρισή της προκειμένου να διακανονίσουν την ένδικη οφειλή, βρισκόταν δε με την καθ' ης σε διαρκή επικοινωνία, τόσο με ηλεκτρονική

αλληλογραφία όσο και τηλεφωνικά, άνευ όμως αποτελέσματος, επιφέροντας έτσι δυσβάστακτες συνέπειες σε βάρος της. Με αυτό το περιεχόμενο, ο οικείος λόγος ανακοπής είναι ορισμένος και νόμιμος, στηριζόμενος στη διάταξη του άρθρου 281 ΑΚ, και πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσία.

Από όλα ανεξαιρέτως τα νομίμως μετ' επικλήσεως προσκομιζόμενα από τους διαδίκους έγγραφα, μερικά από τα οποία αναφέρονται ειδικότερα παρακάτω, χωρίς, όμως, να έχει παραλειφθεί κανένα για την ουσιαστική διάγνωση της διαφοράς, τα οποία το Δικαστήριο λαμβάνει υπόψη προς άμεση απόδειξη και για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, τα όσα, συνομολογούν οι διάδικοι, σε συνδυασμό και με τα διδάγματα της κοινής πείρας, που λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο (άρθρο 336 παρ. 4 ΚΠολΔ), αποδείχθηκαν, κατά την κρίση του Δικαστηρίου, τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Δυνάμει της με αριθμό ~~4444444444~~ 2007 σύμβασης τοκοχρεωλυτικού δανείου, η καθ' ης η ανακοπή χορήγησε στο ~~Α. Α. Α. Α.~~ του ~~Α. Α. Α. Α.~~ τοκοχρεωλυτικό δάνειο ποσού €100.000,00, διάρκειας 15 ετών, με σκοπό τη βελτίωση – επισκευή κατοικίας, με επιτόκιο α. σταθερό για τις μηνιαίες τοκοχρεωλυτικές δόσεις που καταβάλλονται στα πρώτα 10 έτη αποπληρωμής του δανείου, ίσο προς 5,32% ετησίως, συμπεριλαμβανόμενης της εισφοράς του Ν. 128/1975, και β. κυμαινόμενο για τις υπόλοιπες δόσεις έως τη λήξη τού συμβατικού χρόνου εξυπηρέτησης του δανείου, απαρτιζόμενο από το επιτόκιο προσφοράς (παρεμβατικό επιτόκιο) της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, για πράξεις κύριας αναχρηματοδότησης του

A

Ευρωσυστήματος (επιτόκιο αναφοράς), πλέον σταθερού συνομολογούμενου περιθωρίου 1,10% και της εισφοράς του Ν. 128/1975, η δε εξόφληση του δανείου συμφωνήθηκε ότι θα γίνει σε 180 συνεχείς μηνιαίες τοκοχρεωλυτικές δόσεις. Δυνάμει του άρθρου 13 της εν λόγω σύμβασης, η ανακόπτουσα και ο Βασίλειος Σουγλάκος του Μιχαήλ εγγυήθηκαν υπέρ του οφειλέτη, Δημήτριου Βερλή του Νικολάου, την κανονική εξυπηρέτηση του δανείου και την ολοσχερή εξόφληση αυτού και κάθε υποχρέωσης του οφειλέτη απορρέουσας από αυτό, ευθυνόμενοι μετ' αυτού (του οφειλέτη) εις ολόκληρον έναντι της καθ' ης, παραιτούμενοι από την ένσταση της διζήσεως. Για την εξυπηρέτηση του ως άνω δανείου, η δανείστρια τράπεζα τήρησε το με αριθμό [REDACTED] 18 λογαριασμό, ο οποίος, την 24.07.2012, οπότε η δανείστρια τράπεζα κατήγγειλε την ως άνω δανειακή σύμβαση, λόγω της μη εμπρόθεσμης και κανονικής εξυπηρέτησής του, εμφάνιζε υπόλοιπο €89.312,77. Κατόπιν τούτων, κατέθεσε, ενώπιον της Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, την από 26.06.2013 αίτησή της προς έκδοση διαταγής πληρωμής για την απορρέουσα από την ένδικη δανειακή σύμβαση απαίτηση, επί της οποίας εκδόθηκε η με αριθμό [REDACTED] 3 διαταγή πληρωμής, σύμφωνα με την οποία διατάχθηκαν ο [REDACTED] του [REDACTED] η ανακόπτουσα και ο [REDACTED] να καταβάλουν, αλληλεγγύως και εις ολόκληρον έκαστος, στην δανείστρια τράπεζα το ποσό των €89.312,77, εντόκως από 24.07.2012 μέχρι την εξόφλησή του, με το εκάστοτε ισχύον τραπεζικό επιτόκιο υπερημερίας, το οποίο κατά την 24.07.2012 ανερχόταν σε 7,82% ετησίως, με ανατοκισμό των τόκων κατ' άρθρο 12 Ν. 2601/1998, καθώς και το ποσό των €1.520,00 για τα δικαστικά έξοδα.

Εν συνεχεία, η τελευταία επέδωσε, σε έκαστο των ως άνω συνοφειλετών (Ανδρέας [redacted] και [redacted], ανακόπτουσα, [redacted] [redacted]), την 12.12.2013, την από 20.11.2023 επιταγή προς πληρωμή, κάτωθι αντιγράφου τού με αριθμό [redacted] πρώτου εκτελεστού απογράφου τής ως άνω διαταγής πληρωμής της Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, κατόπιν δε τούτου, άπαντες οι ανωτέρω άσκησαν, ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, την από 02.01.2014 και με αριθμό κατάθεσης [redacted]/2014 ανακοπή , αιτούμενοι την ακύρωση της με αριθμό [redacted] διαταγής πληρωμής της Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών και της από 16.05.2022 επιταγής προς πληρωμή. Επί της ως άνω ανακοπής, εκδόθηκε, ερήμην των ανακοπτόντων, η με αριθμό [redacted] απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, με την οποία απερρίφθη η ανακοπή, κατόπιν δε τούτου, η νυν ανακόπτουσα και ο [redacted] [redacted] άσκησαν, κατά της απόφασης αυτής, την από 10.09.2020 έφεση, επί της οποίας δεν έχει εκδοθεί ακόμη απόφαση.

Εν τω μεταξύ, την 05.07.2015, ο [redacted] του [redacted], σύζυγος, όσο ζούσε, της νυν ανακόπτουσας, απεβίωσε, η δε ανακόπτουσα τυγχάνει νόμιμη κληρονόμος του. Την 31.07.2019, η ανακόπτουσα επέδωσε στην δανείστρια τράπεζα την από 18.07.2019 εξώδικη δήλωση – αίτημα ρύθμισης οφειλών, με την οποία της επανέλαβε ότι ο συνοφειλέτης σύζυγός της έχει αποβιώσει (όπως της είχε ήδη, από το έτος 2016, γνωστοποιήσει), τη δεινή οικονομική κατάσταση στη οποία αυτή περιήλθε, καθώς και την άκρως βεβαρημένη κατάσταση της σωματικής και ψυχικής της υγείας, ως

καρκινοπαθής, πρότεινε δε την εξωδικαστική ρύθμιση της ένδικης οφειλής της, δηλώνοντας παράλληλα, ότι αναμένει σχετική αντιπρόταση προς εξεύρεση λύσης και συγκοινοποιώντας στην καθ' ης δήλωση Ε1 και εκκαθαριστικό 2018, γνωστοποίηση αποτελέσματος αναπηρίας, ληξιαρχική πράξη θανάτου τού συζύγου τους, πιστοποιητικό πλησιέστερων συγγενών αυτού, πιστοποιητικό δημοσίευσης διαθήκης αυτού, αναλυτικές καταστάσεις οφειλών προς έτερα τραπεζικά ιδρύματα, εκκαθαριστικό ΕΝΦΙΑ 2018 και πρόσφατη ιατρική γνωμάτευση. Στην ως άνω εξώδικη δήλωση – πρόταση, η καθ' ης ουδέν απάντησε, κατόπιν δε επίμονων προσπαθειών, η ανακόπτουσα ήλθε σε επαφή, το μήνα Οκτώβριο του έτους 2020, με συνεργάτιδα της δικηγορικής εταιρείας «Ρ. [REDACTED] - [REDACTED]», στην οποία είχε ανατεθεί η διαχείριση της ένδικης απαίτησης, και, το μήνα Μάιο του έτους 2021 και το μήνα Απρίλιο του έτους 2022, με υπαλλήλους της καθ' ης ([REDACTED], [REDACTED], [REDACTED]), στους οποίους υπέβαλε εκ νέου, κατόπιν αιτημάτων, τα περί κληρονομικής διαδοχής του θανόντος συζύγου της έγγραφα, γνωστοποιώντας μάλιστα την πρόθεσή της να εκποιήσει περιουσιακό της στοιχείο προκειμένου να εξοφλήσει την ένδικη οφειλή της, έλαβε όμως την απάντηση ότι επίκειται η μεταβίβαση – τιτλοποίηση της ένδικης σε βάρος της απαίτησης, χωρίς να λάβει κάποια πρόταση της καθ' ης ως προς τη δυνατότητα εξωδικαστικής ρύθμισης της οφειλής της, ενώ δε η ανακόπτουσα ανέμενε να ολοκληρωθεί η μεταβίβαση της ένδικης σε βάρος της απαίτησης, προκειμένου να διαπραγματευθεί με το νέο δικαιούχο αυτής, η δανείστρια τράπεζα επέβαλε αναγκαστική κατάσχεση, για το ποσό των 50.000 ευρώ, που αποτελεί μέρος του επιδικασθέντος κεφαλαίου, επί της κύριας

κατοικίας της, συγκεκριμένα επί οικοπέδου εμβαδού 178,98 τ.μ., μετά της επ' αυτού οικίας, των κτισμάτων, παρακολουθημάτων, προσαρτημάτων, παραρτημάτων και παραπηγμάτων του, ευρισκόμενου στο δήμο ~~Κεραιού~~ ~~Αρκαμούντας~~ Αττικής, επί της οδού ~~Αρκαμούντας~~ αριθμ. ~~1~~. Κατά της ανωτέρω κατάσχεσης η ανακόπτουσα άσκησε την υπ.αριθμ.ΓΑΚ/ΕΑΚ/1639/2023 ανακοπή, επί της οποίας εκδόθηκε η υπ.αριθμ. ~~1639~~/2024 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πειραιά, που έκανε δεκτή την ανακοπή και ακύρωσε την κατάσχεση, παύοντας έτσι τον ορισθέντα πλειστηριασμό ο οποίος θα διενεργείτο στις 17 Απριλίου του 2024.Εν συνεχεία όμως, η εταιρεία ειδικού σκοπού η οποία απέκτησε την ένδικη απαίτηση , αφενός πρόεβη σε άρση της κατάσχεσης στις 23-10-2024 , αφετέρου, επέβαλε νέα κατάσχεση στις 22-10-2024 , με οριζόμενη ημερομηνία πλειστηριασμού την 28-5-2025 ενώπιον της πιστοποιημένης συμβολαιογράφου ~~Φαίης~~ ~~Σαβίνας~~ για το ποσό των 90.878.77 ευρώ. Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η επίσπευση αναγκαστικής εκτέλεσης σε βάρος της ανακόπτουσας και, συγκεκριμένα, η διενέργεια πράξεων της κύριας εκτελεστικής διαδικασίας, στους χρόνους και υπό τις συνθήκες που συνέτρεχαν όταν αυτές υλοποιήθηκαν, είναι καταχρηστική κατά την έννοια της διάταξης του άρθρου 281 ΑΚ. Συγκεκριμένα, με δεδομένο ότι η ανακόπτουσα ήλθε σε επικοινωνία με την πιστώτρια τράπεζα και ζήτησε το διακανονισμό της οφειλής της, η σπουδή της τελευταίας να προχωρήσει σε κατάσχεση της κύριας κατοικίας , χωρίς καν να εξετάσει το ενδεχόμενο ρύθμισης της οφειλής της, αν και η όλη συμπεριφορά της εντάσσεται στο χαρακτηρισμό αυτής ως «συνεργάσιμου

δανειολήπτη», σύμφωνα με το Ν. 4224/2013, κατά τα προεκτεθέντα στη νομική σκέψη της παρούσας (παρείχε στοιχεία επικοινωνίας, στοιχεία της περιουσιακής της κατάστασης, είχε πυκνή και με δική της πρωτοβουλία επικοινωνία με την καθ' ης προς εξεύρεση λύσης), είναι καταχρηστική. Ειδικότερα, η σπουδή για την επίσπευση πράξεων της κύριας διαδικασίας της αναγκαστικής εκτέλεσης, συγκεκριμένα η επιβολή διαδοχικών κατασχέσεων λίγο μετά την αποστολή των αιτηθέντων από την καθ' ης στοιχείων της ανακόπτουσας, χωρίς η καθ' ης η ανακοπή να τα έχει εξετάσει, δεν δικαιολογείται από την καλή πίστη, ενώ μάλιστα η τελευταία τελούσε οπωσδήποτε σε γνώση της άκρως βεβαρημένης κατάστασης της υγείας της ανακόπτουσας, γεγονότα που δεν αμφισβητούνται ειδικά από την καθ' ης, συναγόμενης ομολογίας της (άρθρο 261 εδ. β' ΚΠολΔ). Η επίσπευση, λοιπόν, πράξεων της κύριας διαδικασίας της αναγκαστικής εκτέλεσης ελέγχεται ως καταχρηστική, και, συνακόλουθα, η ανακοπτόμενη πράξη της εκτέλεσης τυγχάνει ακυρωτέα, κατά παραδοχή του δεύτερου λόγου της ανακοπής, παρελκομένης της εξέτασης των υπόλοιπων λόγων ανακοπής. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, η υπό κρίση ανακοπή, να γίνει δεκτή ως ουσία βάσιμη και να ακυρωθεί η υπ. αριθμ. [REDACTED] 10-2024 έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης και το από [REDACTED] δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα δημοσιεύσεων πλειστηριασμών του e-εφκα απόσπασμα της ως άνω κατασχετήριας έκθεσης. Τέλος, η καθ' ης πρέπει να καταδικαστεί, λόγω της ήττας της, στην πληρωμή των δικαστικών εξόδων της ανακόπτουσας (άρθρα 176 επ), κατά τα ειδικότερα διαλαμβανόμενα στο διατακτικό της παρούσας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ κατά την υπό κρίση ανακοπή.

ΑΚΥΡΩΝΕΙ την υπ.αριθμ. [REDACTED] 2024 έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας της δικαστικής επιμελήτριας του Εφετείου Αθηνών με έδρα το πρωτοδικείο Αθηνών, [REDACTED], καθώς και το από [REDACTED] δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα δημοσιεύσεων πλειστηριασμών του e-εφκα απόσπασμα της ως άνω κατασχετήριας έκθεσης της επιμελήτριας.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την καθ' ης η ανακοπή στην καταβολή των δικαστικών εξόδων της ανακόπτουσας, τα οποία καθορίζει στο ποσό των διακοσίων πενήντα ευρώ (250,00).

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στον Πειραιά, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, την 8-4-2025.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

